

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **FRUTA Podivín, a.s.**
sídlem Rybáře 157/40, Podivín

proti
žalovanému: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát**
sídlem Květná 15, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9.5.2017, č.j. SZPI/AK726-16/2016,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce podanou žalobou napadá rozhodnutí žalovaného ze dne 9.5.2017, č.j. SZPI/AK726-16/2016, kterým žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Brně (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 7.12.2016, č.j. SZPI/AK726-13/2016. Uvedeným rozhodnutím rozhodl prvostupňový orgán o tom, že se žalobce dopustil správního deliktu podle § 17 odst. 1 písm. b) zákona č.

110/1997 Sb., o potravinách a o tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon č. 110/1997 Sb.“), tím, že dne 2.10.2015 v provozovně na adrese Rybáře 157/40, Podivín, porušil právní povinnosti stanovené v § 3 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/1997 Sb., když při výrobě džemu označeného jako Hamé DŽEM JABLEČNO-RYBÍZOVÝ „rybíz“, hmotnost: 260 g, DMT: 300918, šarže: L 011015, kontrolovaná dávka: 1508 kg, nedodržel technologické požadavky při výrobě džemu, neboť dle údajů o složení deklarovaných na etiketě obsahoval džem aroma, které není pro výrobu džemů povolené. Za uvedené jednání uložil prvostupňový orgán žalobci pokutu ve výši 60 000 Kč společně s povinností uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalovaný výrok prvostupňového rozhodnutí změnil tak, že se žalobce dopustil správního deliktu podle § 17 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/1997 Sb. tím, že dne 2.10.2015 v provozovně na adrese Rybáře 157/40, Podivín, porušil právní povinnosti stanovené v § 3 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/1997 Sb. tím, že nepostupoval v souladu s technologickými požadavky v § 10 vyhlášky č. 157/2003 Sb., kterou se stanoví požadavky pro čerstvé ovoce a čerstvou zeleninu, zpracované ovoce a zpracovanou zeleninu, suché skořápkové plody, houby, brambory a výrobky z nich, jakož i další způsoby jejich označování (dále jen „vyhláška č. 157/2003 Sb.“), neboť do džemu označeného jako Hamé DŽEM JABLEČNO-RYBÍZOVÝ „rybíz“, hmotnost: 260 g, DMT: 300918, šarže: L 011015, kontrolovaná dávka: 1508 kg, přidal jinou látku (aroma), než je uvedena v § 10 odst. 2, 6, 7, 9, a 10 vyhlášky č. 157/2003 Sb. Ve zbytku žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

I. Shrnutí žalobní argumentace

3. Žalobce namítá, že změna právní kvalifikace uvedené v protokolu o kontrole ze dne 2.10.2015, č. P116-71147/15, prostřednictvím jeho dodatku ze dne 11.1.2016 za použití institutu opravy nesprávností, je nezákonná. Podle žalobce by chyba v právním hodnocení musela být zcela zjevná; v daném případě tomu tak nebylo, neboť zákaz použití aromat prvostupňový orgán dovodil komplikovanou a spornou interpretací.
4. Žalobce namítá, že správní praxe, pokud jde o přítomnost aromat v džemech, byla opačná, a odkazuje na kontrolu z listopadu 2013, kdy při obsahově shodné kontrole při identických zákonných podmínkách prvostupňový orgán žádná pochybení neshledal, jak plyne z protokolu ze dne 20.11.2013, č. P219-70773/13. Správní orgány ani nezveřejnily žádné stanovisko, že svůj dosavadní právní názor na přípustnost aromat v džemech změnily.
5. Podle žalobce je kontrolní zjištění vnitřně rozporné, neboť konstatuje, že kontrolovaný vzorek vyhověl ve znaku označování, přitom kontrolní zjištění se týká složení výrobku, resp. technologických požadavků na jeho výrobu.
6. Podle žalobce správní rozhodnutí odporují unijní i vnitrostátní právní úpravě; přímo použitelný předpis Evropské unie (nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16.12.2008, o látkách určených k aromatizaci a některých složkách potravin vyznačujících se aromatem pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, nařízení (ES) č. 2232/96 a č. 110/2008 a směrnice 2000/13/ES, dále jen „nařízení č. 1334/2008“) je nutné před vnitrostátní právní úpravou použít přednostně. Žalobce obdržel od výrobce aromatu certifikát potvrzující, že výrobek je v souladu s požadavky uvedeného nařízení; jelikož si výrobce složení svých aromat

chrání, není z tohoto certifikátu zcela zřejmé, které aromatické látky aroma obsahuje. Nadto podle právní úpravy Evropské unie schválené aromatické látky mohou být používány univerzálně, pokud není uvedeno omezení na konkrétní kategorii potravin. Prvostupňový orgán nepožadoval po žalobci doplnění informace o tom, z jakých konkrétních složek se aroma skládá. Žalobce konečně namítá, že správní orgány porušily základní zásady činnosti správního orgánu.

7. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí i rozhodnutí prvostupňové zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

8. Žalovaný nesouhlasí se žalobou a věcně setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí.
9. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Posouzení věci

10. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
11. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
12. Ze správního spisu vyplynulo, že dne 2.10.2015 provedl prvostupňový orgán v provozovně na adrese sídla žalobce kontrolu zaměřenou na označování výrobku džem jablečno-rybízový „rybíz“. Podle protokolu o kontrole ze dne 2.10.2015, č. P116-71147/15, výrobek vyhověl ve znaku označování. Dne 11.1.2016 inspektoři prvostupňového orgánu s odkazem na § 21 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (dále jen „zákon o kontrole“), vyhotovili dodatek k protokolu o kontrole; v dodatku byl údaj z původního protokolu o kontrole opraven tak, že vzorek nevyhověl ve znaku označování s odůvodněním, že na etiketě je ve složení uvedeno aroma. Tím, že žalobce použil při výrobě této potraviny aroma, nedodržel technologické požadavky stanovené v § 10 odst. 2, 6, 7, 9, 10 vyhlášky č. 157/2003 Sb., kde je uveden taxativní výčet složek, které lze přidat do potravin skupiny „džemy“, přičemž aroma mezi tyto složky nepatří.
13. Žalobce namítá, že změna právní kvalifikace uvedené v protokolu o kontrole prostřednictvím využití institutu opravy nesprávností byla nezákonná.
14. Podle § 21 odst. 1 zákona o kontrole nesprávnosti v protokolu o kontrole opraví kontrolní orgán z moci úřední formou dodatku k protokolu o kontrole, jehož stejnopis se doručí kontrolované osobě a přiloží k protokolu o kontrole.
15. Žalobce odkazuje na důvodovou zprávu k § 21 zákona o kontrole, z níž cituje, že *„účelem tohoto ustanovení je výslovná úprava postupu, kdy je třeba provést „opravu“, resp. doplnění protokolu o kontrole. Jedná se jednak o opravu nesprávností, k níž není třeba provedení dalších kontrolních úkonů, a dále o doplnění protokolu o kontrole v případě, kdy z námitek, jimž bylo*

vyhověno, anebo z vlastního podnětu kontrolního orgánu vyplyne potřeba provedení dalších kontrolních úkonů. Vzhledem k tomu, že kontrola je již ukončena, zakotvuje kontrolní řád speciální institut došetření věci (obdobný institut obsahoval též zákon č. 405/1991 Sb.), v rámci něhož lze provést potřebné kontrolní úkony i po ukončení kontroly. Z důvodu zachování přesného záznamu o průběhu kontroly a s ohledem na zachování právní jistoty se původní protokol o kontrole nepřepracovává, resp. nenahrazuje protokolem novým, nýbrž se využívá forma dodatku, jenž se stává přílohou protokolu o kontrole a jehož stejnopis se doručí kontrolované osobě...“.

16. Zdejší soud k tomu doplňuje, že důvodová zpráva k § 21 zákona o kontrole dále pokračuje textem, že „...Opravu nesprávností obsahuje též správní řád, a to v § 18 upravujícím opravu zřejmých nesprávností v protokolu, coby záznamu o některých procesních úkonech, a dále v § 70 týkajícím se opravy zřejmých nesprávností v rozhodnutí. Ani jeden ze způsobů však neodpovídá zcela povaze kontroly, a proto upravuje kontrolní řád opravu nesprávností (a to nikoli pouze zřejmých) speciálně. Navíc v případě správního řádu se jedná toliko o opravu zřejmých nesprávností, zatímco kontrolní řád stanoví postup pro opravu jakýchkoli nesprávností. Taková úprava např. ve stávajícím zákonu o státní kontrole chybí.“.
17. Z důvodové zprávy k § 21 odst. 1 zákona o kontrole plyne, že úmyslem zákonodárce bylo vytvořit zvláštní právní úpravu opravy nesprávností v protokolu o kontrole vůči § 18 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, týkající se opravy zřejmých nesprávností, kterými jsou zejména chyby v psaní a počtech. Z dikce citovaného ustanovení ve spojení s důvodovou zprávou je zřejmé, že právní úprava umožňuje nikoli pouze opravu zřejmých nesprávností, nýbrž opravu jakýchkoli nesprávností, včetně změny právní kvalifikace při kontrole zjištěných skutečností. Ze zákona o kontrole neplyne, že by prvostupňový orgán nemohl právní hodnocení zjištěného skutkového stavu, o němž sporu není, postupem podle § 21 odst. 1 zákona změnit. Pokud jde o otázku případného zkrácení žalobce na jeho právech provedenou opravou, podstatné v tomto ohledu je, aby žalobce coby účastník řízení měl možnost se ke změněnému kontrolnímu závěru vyjádřit a případně uplatnit prostředky obrany; v posuzovaném případě žalobci dostatečný prostor k uplatnění procesních práv upřen nebyl.
18. Pokud žalobce v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21.2.2007, č.j. 4 Ans 3/2006-123, č. 1177/2007 Sb. NSS, tak k tomu zdejší soud uvádí, že v citovaném rozsudku se Nejvyšší správní soud vyjadřoval k opravě zřejmých nesprávností postupem podle § 54 odst. 4 s.ř.s.; tento rozsudek se tak vůbec netýkal právní úpravy obsažené v § 21 odst. 1 zákona o kontrole; odkaz žalobce tudíž není ve vztahu k posuzované věci relevantní.
19. Žalobce dále namítá, že zjištění prvostupňového orgánu je vnitřně rozporné, jelikož konstatuje, že výrobek nevyhověl ve znaku označování, a přitom kontrolní zjištění se týká jeho složení, resp. technologických požadavků na výrobu.
20. K tomu zdejší soud předesílá, že žalobce přítomnost aroma v kontrolovaném výrobku nepopírá; ostatně, jak plyne ze správního spisu, jeho přítomnost byla deklarována na obale výrobku. Je pravdou, že do dodatku ze dne 11.1.2016 k protokolu ze dne 2.10.2015, č. P116-71147/15, bylo inspektory uvedeno, že vzorek odebraný v den kontroly (protokol o odběru vzorku a posudek na potraviny a výrobky hodnocené na místě č. P116-71147/15/B01) „...nevyhověl ve znaku označování. Na etiketě je ve složení mj. uvedeno aroma“. Dále je uvedeno, že tím, že žalobce použil při výrobě džemu aroma, nedodržel

technologické požadavky stanovené v § 10 odst. 2, 6, 7, 9, 10 vyhlášky č. 157/2003 Sb., kde je uveden taxativní výčet složek, které lze přidat do potravin skupiny „džemy“. Aroma mezi tyto složky nepatří; žalobce tak porušil § 3 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/1997 Sb.

21. Přestože je tedy v dodatku k protokolu o kontrole uvedeno, že výrobek nevyhověl ve znaku označování, současně z něho plyne, že žalobce tím, že použil aroma, nedodržel požadavky na obsah džemu; právě tím, že prvostupňový orgán uvedl, jakým jednáním žalobce porušil právní povinnosti uvedené v konkrétních ustanoveních citovaných právních předpisů, jednoznačně vymezil, jaké protiprávní jednání bylo žalobci vytýkáno. Závěr o nedodržení technologických požadavků při výrobě džemu zcela zjevně vyplývá také z příkazu ze dne 30.8.2016, č.j. SZPI/AK726-6/2016, z prvostupňového i napadeného rozhodnutí. Také z obsahu jednotlivých podání žalobce (námitky proti kontrolnímu zjištění, odpor proti příkazu, odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí) nepochybně plyne, že si žalobce byl vědom toho, co je mu vytýkáno. Z uvedených důvodů tedy zdejší soud uzavírá, že skutečnost, že v dodatku k protokolu je uvedeno, že výrobek nevyhověl ve znaku označování, nemá za následek nezákonnost rozhodnutí prvostupňového orgánu a žalovaného.
22. Pokud jde o námitku, že zákaz přidávat do džemů aroma z příslušné právní úpravy nevyplývá, tak zdejší soud žalobci za pravdu dát nemůže.
23. Podle § 17 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/1997 Sb. se provozovatel potravinářského podniku dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 3 odst. 1 písm. b) nedodrží technologické nebo hygienické požadavky, způsob nebo podmínky přepravy, uchování nebo manipulace s potravinami.
24. Podle § 3 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/1997 Sb. je provozovatel potravinářského podniku povinen dodržovat ve všech fázích výroby a uvádění potravin na trh technologické a hygienické požadavky, způsob a podmínky přepravy, uchovávání a manipulace s potravinami; v případě, že tyto požadavky nejsou právními předpisy stanoveny, dodržovat požadavky stanovené provozovatelem potravinářského podniku, který potravinu vyrobil.
25. Podle čl. 4 směrnice Rady 2001/113/ES ze dne 20.12.2001 o ovocných džemech, rosolech a marmeládách a kaštanovém krému určených k lidské spotřebě (dále jen „směrnice 2001/113/ES“), aniž je dotčena směrnice 89/107/EHS nebo předpisy přijaté k jejímu provedení, mohou být k výrobě výrobků vymezených v příloze I této směrnice použity pouze složky uvedené v příloze II této směrnice a suroviny, které jsou v souladu s přílohou III této směrnice. Jak upozornil již žalovaný v napadeném rozhodnutí, v příloze II a III směrnice 2001/113/ES nejsou uvedena aroma jakožto povolená složka džemů.
26. Podle § 5a vyhlášky 157/2003 Sb. tato vyhláška v oddílu 2. (zpracované ovoce) zapracovává příslušný předpis Evropských společenství, kterým je ve smyslu poznámky pod čarou směrnice 2001/113/ES. V § 10 (technologické požadavky) odst. 2, 6, 7, 9 a 10 této vyhlášky jsou uvedeny složky, které lze do džemů přidávat; potravinářská aroma zde uvedena nejsou.
27. Směrnice Rady 89/107/EHS ze dne 21.12.1988, o sbližování právních předpisů členských států týkajících se potravinářských přídatných látek povolených pro použití v potravinách určených k lidské spotřebě byla zrušena nařízením (ES) č. 1333/2008 o potravinářských přídatných látkách (dále jen „nařízení č. 1333/2008“). Podle čl. 2 odst. 2 nařízení č. 1333/2008 se toto nařízení nevztahuje na následující látky, pokud se nepoužívají jako

potravinářské přídatné látky: a) činidla; b) látky používané k ochraně rostlin a produktů rostlinného původu v souladu s pravidly Společenství týkajícími se zdraví rostlin; c) látky přidávané do potravin jako živiny; d) látky používané k úpravě vody pro lidskou spotřebu spadající do oblasti působnosti směrnice Rady 98/83/ES ze dne 3.11.1998 o jakosti vody určené k lidské spotřebě; e) látky určené k aromatizaci spadající do oblasti působnosti nařízení č. 1334/2008.

28. Podle čl. 3 odst. 2 písm. b) nařízení č. 1334/2008 se „aromatickou látkou“ rozumí definovaná chemická látka vyznačující se aromatem.
29. Podle čl. 3 odst. 2 písm. c) nařízení č. 1334/2008 se „přírodní aromatickou látkou“ rozumí aromatická látka získaná vhodnými fyzikálními, enzymatickými nebo mikrobiologickými procesy z materiálů rostlinného, živočišného nebo mikrobiologického původu, buď jako taková, nebo po zpracování za účelem lidské spotřeby jedním nebo více tradičními způsoby přípravy potravin uvedenými v příloze II. Přírodní aromatické látky odpovídají látkám, které se přirozeně vyskytují a lze je nalézt v přírodě.
30. Příloha I nařízení č. 1334/2008 obsahuje seznam Společenství obsahující látky určené k aromatizaci a výchozí materiály schválené pro použití v potravinách. Seznam byl přijat prováděcím nařízením Komise (EU) č. 872/2012 ze dne 1.10.2012, kterým se přijímá seznam aromatických látek, jak stanoví nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2232/96, a kterým se tento seznam vkládá do přílohy I nařízení 1334/2008 a kterým se zrušuje nařízení Komise (ES) č. 1565/2000 a rozhodnutí Komise 1999/217/ES (dále jen „nařízení č. 872/2012“).
31. V příloze nařízení č. 872/2012 nazvané „Seznam aromat a výchozích materiálů unie“ části A (seznam aromatických látek) oddílu 1 (obsah seznamu) je vysvětleno, že ve sloupci 7 tabulky se seznamem aromatických látek jsou uvedena omezení použití s tím, že pokud není v tomto sloupci uvedeno žádné zvláštní omezení, je použití aromatických látek povoleno v souladu se správnou výrobní praxí, dále že aromatické látky, jejichž použití podléhá omezení, mohou být přidělovány pouze k vyjmenovaným kategoriím potravin a za zvláštních podmínek používání, a že pro účely stanovení omezení se použije rozdělení potravin do kategorií podle přílohy II nařízení č. 1333/2008; kategorie 4.2 je zde vymezena jako „zpracované ovoce a zelenina“.
32. V nařízení Komise (EU) č. 913/2013 ze dne 23.9.2013, kterým se mění příloha II nařízení č. 1333/2008, pokud jde o používání náhradních sladidel v některých ovocných nebo zeleninových pomazánkách, se ve vztahu ke směrnici 2001/113/ES uvádí, že ovocné nebo zeleninové pomazánky podobné džemům, rosolům a marmeládám, které spadají do podkategorie potravin 04.2.5.3, mohou obsahovat složky, které nejsou uvedeny v seznamu přílohy II směrnice 2001/113/ES (například vitaminy, minerální látky a potravinářská aroma).
33. Z výše citované právní úpravy vyplývá, že do džemů, na rozdíl od ovocných nebo zeleninových pomazánek, nelze přidávat potravinářská aroma, a to s ohledem na požadavky směrnice 2001/113/ES. V této souvislosti nelze souhlasit se žalobcem ani v tom, že správní orgány nerespektovaly přednost právní úpravy Evropské unie před úpravou vnitrostátní a že zákaz použití aromat dovodily správní orgány komplikovanou a spornou argumentací. Z výše uvedené právní úpravy zákaz používání aromat v džemech zcela zjevně plyne, přičemž v této souvislosti není podstatné, zda je tento zákaz vymezen v příslušných právních předpisech výslovně; plyne již z té skutečnosti, že aroma nejsou

uvedena ve výčtu povolených látek v džemech, jak stanoví výše uvedená směrnice 2001/113/ES a vyhláška č. 157/2003 Sb.

34. S ohledem na to, že příslušná právní úprava nevykazuje znaky nejednoznačnosti, nelze přisvědčit ani žalobcem namítané překvapivosti závěrů správních orgánů.
35. Pokud žalobce poukazuje na rozdílnou správní praxi odkazem na protokol o kontrole ze dne 20.11.2013, č. P219-70773/13, a uvádí, že v tomto případě žádné výhrady prvostupňový orgán nevznášel, tak podle obsahu správního spisu žalobce na uvedený protokol ze dne 20.11.2013, č. P219-70773/13, odkazoval již v odporu proti příkazu ze dne 30.8.2016, č.j. SZPI/AK726-6/2016, kdy uvedený protokol také doložil. Následně na uvedený protokol žalobce odkázal v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, a to stejně jako nyní v žalobě v souvislosti s námitkou porušení zásady právní jistoty, ochrany důvěry v právo a předvídatelnosti práva.
36. Žalovaný v napadeném rozhodnutí k námitce porušení zásady právní jistoty, ochrany důvěry v právo a zásady předvídatelnosti práva uvedl, že pokud bylo v dodatku k protokolu ze dne 11.1.2016 uvedeno, že při výrobě nebyly dodrženy technologické požadavky na výrobu džemů, znamená to, že došlo k opomenutí, které bylo následně opraveno; nejedná se o změnu správní praxe, ta je stále tatáž (džemy nesmějí obsahovat aroma), přičemž ani právní předpisy se v tomto ohledu nezměnily.
37. Pokud žalobce navrhuje, aby zdejší soud provedl uvedený protokol jako důkaz, tak takové dokazování je podle zdejšího soudu nadbytečné. Žalobci lze přisvědčit potud, že se správní orgány ve svých rozhodnutích přímo k obsahu žalobcem uváděného protokolu nevyjádřily; tento postup však nemá vliv na zákonnost jejich rozhodnutí, neboť s námitkou změny správní praxe se správní orgány vypořádaly.
38. V posuzované věci z ničeho nevyplývá, že by existovala jednotná, ustálená a dlouhodobá správní praxe spočívající v tolerování jednání, za které byl v dané věci potrestán žalobce; takovou praxi nadto nelze dovozovat z jediného kontrolního zjištění; nelze proto ani dovozovat, že by u žalobce mohlo být založeno legitimní očekávání v tom smyslu, že do džemů se aroma přidávat mohou. Ani v případě, že by žalobce skutečně prokázal, že správní orgány dříve v rámci prováděných kontrol týkajících se žalobce (či jiných subjektů – výrobců džemů) nikoho nepostihovaly za to, že v džemech bylo obsaženo nepovolené aroma, jednalo by se o správní praxi nezákonnou, která je v rozporu s požadavky potravinářského práva Evropské unie. S ohledem na uvedené skutečnosti je podle zdejšího soudu také nepřipadná námitka, že správní orgány nezveřejnily žádné stanovisko, kterým by svůj dosavadní právní názor na přípustnost aromat v džemech změnily.
39. Pokud žalobce odkazuje na certifikát od výrobce aromatu potvrzující, že použité aroma je v souladu s požadavky nařízení č. 1334/2008, tak, jak již plyne z napadeného rozhodnutí, certifikace použitého aromatu nevyklučuje povinnost žalobce používat i schválené látky pouze způsobem povoleným právními předpisy; v daném případě žalobce použil aroma (byť do jiných potravin povolené) tam, kde to podle vyhlášky č. 157/2003 Sb. resp. směrnice 2001/113/ES nebylo možné. S takovým závěrem se zdejší soud ztotožňuje. Pokud žalobce navrhuje provedení důkazu specifikací aromatu, v kontextu uvedeného zdejší soud takový důkazní návrh nepovažuje za potřebný. Jak již zdejší soud výše dovodil, použití aromat v džemech příslušná právní úprava nepřipouští, proto není ani podstatné, z jakých konkrétních složek se použité aroma skládalo.

40. V kontextu výše uvedených závěrů zdejší soud nemůže přisvědčit ani obecně formulované námitce porušení § 2 odst. 1, 2 a 3 a § 6 odst. 2 správního řádu, tedy základních zásad činnosti správních orgánů.
41. Zdejší soud s ohledem na výše uvedené neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

42. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 17. října 2019

David Raus v.r.
předseda senátu

